

تحليل محتوى مطبوعات چهار کشور عربى

نبيل دجاني

ترجمه: بهروز گرانپایه

محتوای اخبار داخلی روزنامه‌های ذیل مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت: الشعب در الجزایر، الاهرام و الجمهوریت والاخبارار در مصر، النهار و السفیر و الغمل در لبنان، والریاض والجزیره والیوم در عربستان سعودی. اقلام خبری یا روزنامه (یعنی کلیه اطلاعات چاپ شده زیر یک تیتر)، به عنوان واحد تحلیل انتخاب گشت و آنها که یک موضوع، چند عنوان فرعی را شامل می‌شد، بخش‌های کوچکتر به عنوان اقلام جداگانه تحلیل شد. همه بخش‌های خبری، برحسب سانتی‌متر در ستون اندازه گرفته شدند و به پنج مقوله اصلی تقسیم گردیدند.

مقوله اول، انواع اقلام را مشخص می‌کند: ۱) اخبار، ۲) سرمقاله یا دیدگاه، ۳) نامه به سردبیر، ۴) ستون ویژه، ۵) تصویر تنها. مقوله دوم، منابع اخبار را مشخص می‌کند. مقوله سوم تعین می‌کند که خبر در کجا روی داده است: در پایتخت، در شهر یا شهرستان، روستا یا مناطق روستایی، یا در سطح کشور.

مقوله چهارم، موضوع اقلام خبری داخلی را نشان می‌دهد. در این مقوله، موضوعات زیر بررسی شده‌اند: ۱) موضوعات دیپلماتیک که به روابط بین ایالت‌ها اشاره دارد، ۲) موضوعات سیاسی، در سطح ایالت و شامل درگیری‌های میان احزاب و گروههای سیاسی و همچنین مسائل پارلمانی می‌شود، ۳) موضوعات نظامی و مباحث دفاعی، شامل درگیری‌های نظامی، موضوعات امنیتی، همکاری‌های نظامی و مذاکرات صلح، ۴) مسائل اقتصادی، از جمله توافقهای تجاری، عوارض گمرکی، واردات، صادرات، سرمایه‌گذاریها، بورس سهام و ارز، تولیدات کشاورزی و غیره، ۵) مسائل کارگری، ۶) کمکهای دولت، شامل ترویج، آموزش و پرورش‌های توسعه، ۷) خدمات اجتماعی که به مسائلی همچون بهداشت، بسی سودی و مسکن مربوط می‌شود، ۸) ورزش، ۹) دانش و هنر، ۱۰) سرگرمیها، ۱۱) مصائب طبیعی، ۱۲) مسائل محیطی، از جمله وضعیت آب و هوای.

آخرین مقوله، عوامل ایجاد خبر را نشان می‌دهد: ۱) دولت، ۲) معاونان یا شخصیت‌های سیاسی که به نحوی با دولت در ارتباطند، ۳) منابع خارجی، ۴) طبقات اجتماعی و گروههای صاحب نفوذ^۱ (هم سود)، ۵) فرقه‌ها، ۶) گروههای قومی، ۷) شخصیت‌های اجتماعی، ۸) چهره‌های سیاسی، ۹) هنرمندان و دانشمندان، ۱۰) عوامل غیر انسانی. این گروهها، سپس در سه زیر‌گروه کلی: ملی، شهری و روستایی تفکیک شده‌اند.

برای آنکه هر رسانه‌ای قادر باشد سوء استفاده‌های از قدرت را فاش کند، باید حق ارائه آزاد اطلاعات را داشته باشد. هیچ جامعه‌ای چنین امتیازی را بدون آنکه محدودیتها خاصی را اعمال کند، به مطبوعات خود نمی‌دهد. این محدودیتها را، از نظر ارتقای همه جانبه یا قانونی گرفته تا نظراتی محدود یا پنهان، اتحادیه‌ها یا نهادهای جامعه و غالباً دولتها اعمال می‌کنند. تفاوت در ایدئولوژیها و مقررات و دلیل‌گیهای اجتماعی، به تفاوت در تعریف اصطلاح «سوء استفاده از قدرت»^۲ منجر می‌شود.

شاید مطمئن‌ترین روش برای مطالعه نقش وسائل ارتباط جمعی، تحلیل محتوا باشد. یک محقق با تحلیل تولید یا دستاوردهای رسانه‌های گروهی، می‌تواند جهت گیری‌های آنها را در مقابل گروههای صاحب قدرت و نفوذ، و نیز میزان پوشش خبری را مشخص کند. تحلیل محتوا می‌تواند نشان دهد که این گروهها چقدر مورد توجه رسانه‌ها هستند. این روش، همچنین محقق را قادر می‌سازد تا روش سازد که آیا رسانه‌ها نقش یک نگهبان و مراقب را برای سوء استفاده کنندگان از قدرت دارند، در خدمت آنها هستند و یا نقشی بینایین بازی می‌کنند؟ نهایتاً مطالعه تحلیل محتوا ممکن است به درک بهتری از ویژگی‌های سیاسی- اجتماعی موقعیت وسائل ارتباط جمعی در یک کشور خاص بینجامد.

در اینجا، ما نقش رسانه‌ها را در چهار کشور عربی از طریق تحلیل نمونه‌ای از اخبار داخلی روزنامه‌ها بررسی خواهیم کرد. چهار کشور انتخاب شده، نظامهای مختلف حکومتی را در جهان عرب نشان می‌دهند. این کشورها عبارتند از: الجزایر، با نظام جمهوری و حکومتی که یک حزب ایدئولوژیک و انقلابی آن را اداره می‌کند، مصر، با نظام جمهوری که قدرت اصلی در دستهای ریسی جمهوری است، لبنان با نظام جمهوری و حکومتی که در آن گروههای مختلف مذهبی برای قدرت مبارزه می‌کنند و عربستان سعودی، یک نظام پادشاهی که قدرت در خانواده حاکم متتمرکز است. این مطالعه، برپایه تحلیل محتوا اخبار داخلی در سه روزنامه لبنان، مصر و عربستان سعودی در طول دوره‌ای یک هفتگی از ماههای مارس و آوریل در سال ۱۹۸۳ استوار است. در الجزایر، تنها یک روزنامه بررسی شد، زیرا روزنامه عربی زبان دیگری در این کشور وجود ندارد.

این روزنامه‌ها- تا آنجا که ممکن بوده است- از جریانهای مختلف سیاسی کشور انتخاب شده‌اند و بیشترین تیاراً را در هر یک از چهار کشور دارند. بر این اساس،

مشاهدات کیفی

پیش از بررسی یافته‌های «تحلیل محتوا»، بیان برخی مشاهدات عمومی، و ارائه تصویری کیفی از موضوعات و جهتگیری اخبار داخلی در مطبوعات ۴ کشور مورد مطالعه، ضروری است. این نکات، پیش زمینه‌ای ضروری برای بررسی یافته‌ها فراهم می‌کند.

مشاهده اول، نشان می‌دهد که فضای ارائه شده برای مقولات مورد بررسی در این مطالعه، تمایل به توسان از میانگینهای ملی دارد. تغییرات میان مطبوعات در هر کشور و متوسط آن کشور، مشخصاً کمتر از تغییرات میان متوسط ملی چهار کشور بود. نکته فوق، این فرضیه را تأیید می‌کرد که تغییر در پوشش اخبار داخلی معمولاً از شرایط سیاسی- اجتماعی تأثیر می‌پذیرد. این شرایط، از جمله عوامل مهمی هستند که بر فعالیت رسانه‌ها اثر می‌گذارند و گزینش اخبار را جهت می‌دهند.

مشاهده دوم، این است که پوشش خبری در مطبوعات چهار کشور عربی مورد مطالعه، غالباً در جهت حمایت از قدرتهای سیاسی موجود است. انتشار و تحلیل اخبار در هر یک از این کشورها، در چارچوبی صورت می‌گیرد که مطلوب و خوشایند قدرتهای سیاسی است. در سه کشور، قدرت در اختیار حزبی کانونی و یا خانواده‌ای است که نیروی سیاسی مسلط به شمار می‌رود. در کشور چهارم، یعنی لبنان، دولت تنها نماینده قدرت سیاسی نیست و اخبار دولت، پوشش خبری غالب نیست. لبنان، چندین گروه سیاسی و نظامی فعال دارد که در دولت و اداره سیاسی کشور، مشارکت می‌کنند. بنابراین، ادعای مطبوعات لبنان که نسبتاً از کنترل دولت آزادند، لزوماً به این معنا نیست که آنها از سلطه دیگر گروهها در کشور نیز آزاد هستند. در کل، گروههای اقتصادی کشورهای عربی، یعنی بازرگانان و مدیران شرکتها و صاحبان صنایع، از طریق آگهیها بر مطبوعات اعمال نفوذ می‌کنند و نفوذ سایر گروههای اجتماعی، به ویژه کارگران و جامعه رستایی و اقلیتها، قابل چشم پوشی است.

متداولترین اقلام در این مطبوعات، گزارش‌های خبری است، اما سبک آنها از طرح و چارچوب غربی تبعیت نمی‌کند. در این اقلام، اخبار و دیدگاهها در یک بخش مشابه با هم ترکیب می‌شوند. این نکته، تعداد ناکافی و ضعیف بودن سرمهالهای را نشان می‌دهد. نبود روزنامه نگاران با تجربه که به تحلیل و تفسیر اخبار پردازند، می‌تواند دلیل دیگری باشد. بیشتر اخبار داخلی را در مطبوعات عربی منابع داخلی تهیه می‌کنند، زیرا خبرگزاریهای خارجی، به ندرت رویدادهای داخلی این کشورها را انعکاس می‌دهند.

● گروههای اقتصادی کشورهای عربی،

یعنی بازرگانان و مدیران شرکتها و صاحبان صنایع از طریق آگهیها بر مطبوعات اعمال نفوذ می‌کنند.

● بیشتر گزارش‌های توصیفی و تفسیری،

در روزنامه‌های عربی مورد مطالعه، دنباله رو خط مشی مقامات سیاسی هستند و کمبود گزارش‌های تحقیقی قابل توجه است.

● پوشش خبری به دو متغیر اصلی بستگی پیدا می‌کند:

۱) ارتباط سیاسی میان قدرت در آن کشور و منبع خبر

۲) نزدیکی جغرافیایی

رویدادهای خارجی به کشور و نزدیکی رویدادهای داخلی به پایتخت یا محل استقرار قدرت مسلط.

● اگرچه سه روزنامه مصری در روش ارائه اخبار داخلی با هم متفاوت عمل می‌کنند،

اما همه آنها به موقیتهای دولت، اولویت می‌دهند.

همچنین مدافعان وضع موجود نیست، بلکه از انقلابی حمایت می‌کند که در پی تغییر نظم موجود و استقرار نظم نوینی است که آرمانهای اقتصادی و اجتماعی انقلاب الجزایر را پیش خواهد برد.

تفاوت دیگر الشعب، این است که جهت گیری مطالب آن، آموزش خواندنگان و تبلیغ این شعار است که مردم باید مطلع باشند. بخش‌های خبری آن، بیش از آنکه جنبه اطلاعاتی داشته باشد، آموزشی است. سبک روزنامه نگاری آن کاملاً ابتدایی، و صفحه آرایی و تیترها و حتی چاپ و اکپیهای بسیار ساده است. خواننده خیلی کم گزارشی از مسابل انسانی می‌باید و تمام بخش‌های خبری از حزب حاکم و خط انقلابی آن حمایت می‌کنند. روزنامه اساساً به موقفيت‌های اقتصادی و اجتماعی دولت در بخش اجرایی کشور و همین طور خدمات و طرحهای اقتصادی و اجتماعی اشاره دارد. در حالی که به ندرت در آن سرمهقاله چاپ می‌شود، چندین تفسیر درباره موقفيت انقلاب الجزایر و حزب حاکم ارائه می‌کند. این تفسیرها، متن اخبار و حتی تیترها را در بر می‌گیرد. در زیر، برخی نمونه‌ها دیده می‌شود:

- «بخش حمل و نقل در منطقه عنایت: آغازی موفق»
- «آموزش شاغلان در بیشتر، توسعه و پویایی»
- «با کمک به مؤسسه‌های جدید و واحدهای موفق اقتصادی، طرحهای سازمانی قبل از پایان سال، تکمیل می‌شوند»

روزنامه الجزایری همچنین، فعالیت گروههای مختلف اجتماعی نظیر کشاورزان و کارگران را بازتاب می‌دهد. این روزنامه می‌کوشد نشان دهد که پیوند مستحکمی میان فعالیت این گروهها و انقلاب الجزایر وجود دارد.

اخبار خارجی در الشعب محدود است. تأکیدها روی جهان عرب و کشورها و رویدادهایی است که از انقلاب الجزایر حمایت می‌کنند. الشعب پوشش وسیعی به اخبار انقلاب فلسطین، جنگ لبنان و اختلافات مراکش و الجزایر می‌دهد.

۲. مصر

بارزترین چهره مطبوعات مصر، حمایت از دولت و سیاستها و فعالیتهای آن است. گزارشها و اخبار داخلی بر موقفيت‌های ادارات دولتی متمرک است. این نکته، در مورد اخبار بین‌المللی و جهان عرب نیز صادق است. روزنامه‌های آن به انکاس موضوعاتی می‌پردازند که از دولت و سیاستها یش حمایت می‌کنند. نمونه‌های زیر، اخباری است که از صفحات اول سه روزنامه مصری در جریان دوره مطالعه نقل می‌شود:

در حالی که همه روزنامه‌های عربی مورد مطالعه، مقاله‌های ویژه^۳ دارند، بیشتر آنها - به استثنای چند روزنامه لبنی و مصری - از این نظر فقیرند. بیشتر گزارش‌های توصیفی و تفسیری، دنباله‌رو خط مشی مقامات سیاسی هستند. شاید بهترین گزارش‌های ویژه و گزارش‌های تفسیری را بتوان در الاهرام یافت. کمربد قابل توجه در مطبوعات عربی، نبود گزارش‌های تحقیقی است.

تفاوت قابل توجه دیگر میان مطبوعات چهار کشور عربی، در نوع اخباری است که انتخاب می‌کنند و دیگر اینکه، به دلایل روشن بر مسائل خاص کشور خود تأکید نمی‌کنند. بنابراین، پوشش خبری به دو متغیر اصلی بستگی پیدا می‌کند. (۱) ارتباط سیاسی میان قدرت در آن کشور و منبع خبر، (۲) نزدیکی جغرافیایی رویدادهای خارجی به کشور، و نزدیکی رویدادهای داخلی به پایتخت یا محل استقرار قدرت مسلط. براین اساس، ما دریافتیم که در مطبوعات کشورهای الجزایر و مصر و لبنان، به لحاظ پوشش منطقه‌ای، از اخبار مربوط به کشورهای حوزه خلیج (فارس) چشم پوشی می‌شود، اما مطبوعات عربستان سعودی از این گونه اخبار پُر است. همچنین اخبار شمال آفریقا، در مطبوعات الجزایر انکاس بیشتری دارد، اما در مطبوعات لبنان و عربستان سعودی دیده نمی‌شود. با وجود این، در مطبوعات چهار کشور به اخبار رویدادهای عمدۀ کشورهای عربی اولویت داده می‌شود، مسائلی مانند: درگیریهای لبنان، جنبش مقاومت فلسطین و فعالیتهای سازمان آزادیبخش فلسطین.

در سطح اخبار بین‌المللی، پوشش وسیعی به رویدادهای مربوط به ایالات متحده، به ویژه رویدادهای خاورمیانه، آمریکای لاتین و گفتگوهای خلع سلاح میان آمریکا و شوروی داده می‌شود. کشورهای سوسیالیست و کشورهای غیر عرب جهان سوم، پوشش خبری کمی دارند، صرفاً رویدادهای مهم، اگر چه اندک، گزارش شده‌اند. اخبار داخلی در مطبوعات عربی معمولاً به رویدادهای درباره پایتخت و مراکز قدرت محدود می‌شود. (در عربستان سعودی، خانواده حاکم چندین اقامتگاه دارند).

در اینجا، تصویری کیفی از مطبوعات مورد بررسی ارائه می‌شود.

۱. الجزایر

تفاوت الشعب، تنها روزنامه عرب زبان الجزایر، با روزنامه‌های سه کشور دیگر عرب این است که از یک خانواده حاکم یا برگزیدگان قدرت حمایت نمی‌کند. الشعب

مقایسه این سه روزنامه، نشان می‌دهد که الاهرام بیشترین موازنه را اعمال می‌کند. گرچه کمترین فضا را برای اخبار خارجی در نظر می‌گیرد، اما پوشش بیشتری - هر چند به صورت خلاصه - به اخبار خارجی می‌دهد.

الا خبر، اخبار خارجی را با جزیبات بیشتر، اما عناوین کمتر مطرح می‌کند. به نظر می‌رسد که قدرت اخبار در گزارش‌های خبری قوی آن باشد، در حالی که الاهرام در سر مقاله‌ها و گزارشها سابقه بیشتری دارد و معمولاً روشنی عمیق و جدی را دنبال می‌کند. الاهرام، خودش را به گروه تحصیل کرده کشور منتبث می‌کند، در حالی که اخبار اشخاص باسوان طبقه متوسط را پایگاه خود می‌داند. روزنامه الجمهوريت به شدت احساساتی است. گزارش‌های خبری و سر مقاله‌های آن ضعیف است و روزنامه بر گزارش‌های مورد علاقه مردم تأکید دارد. صفحه اول آن معمولاً به مراسم اختصاص دارد و گزارشها بیشتر ویژگیهای شخصی را مطرح می‌کنند تا خبر. یک قسمت از صفحه اول، به طور منظم درج اسمی جشن سالگرد تولد یا عروسیهایی است که در آن روز اتفاق افتاده است. در صفحه آرایی روزنامه از فضای کافی استفاده شده و این روزنامه به طور آشکار به جای خبر رسانی، سرگرمی خوانندگان را مد نظر قرار می‌دهد.

۳. لبنان

اگر روزنامه‌های مصر به خاطر حمایت از دولت قابل توجهند، مطبوعات لبنان معمولاً تمایل به مخالفت با دولت دارند. البته این گفته به معنای حمایت و حفاظت از منافع عمومی نیست. مخالفت با دولت معمولاً به خاطر حمایت از قدرتهاهای دیگری صورت می‌گیرد که به شکل سیاسی یا نظامی در صحنه لبنان فعال هستند. این قدرتها، لزوماً لبنانی هم نیستند.

به خاطر سیاسی بودن افواطی جامعه لبنان، مطبوعات سهم زیادی از توجه خود را به رویدادهای سیاسی معطوف می‌کنند. و این به بهای فدا شدن اخبار مربوط به مسایل روزمره عامه مردم است: رشد ماربیچی قیمتها، کاهش مدام ارزش پول لبنان، از بین رفتن امنیت، افزایش شدید سرقت و جنایت، نبود قدرت مرکزی که گاه روزها، هفته‌ها و ماهها طول می‌کشد. برای مثال، جنوب لبنان در زمان مطالعه ما، نزدیک به ۲۳ ماه برق نداشت. این موضوعات به طور خلاصه گزارش می‌شدند، در حالی که حتی رویدادهای کوچک سیاسی، پوشش وسیعتری داشتند. با این همه، مسایل مناطق روستایی به ندرت در مطبوعات لبنان ذکر می‌شدند. اخبار کارگری و بازرگانی به نسبت پوشش بهتری

- «نخست وزیر بحرین از مبارک ستایش کرد» (الأخبار)
- «زاپن از سیاستها و تلاشهای مصر برای صلح در خاورمیانه حمایت می‌کند» (الاهرام)

- «مبارک در مراسم افتتاح پروژه‌های جدید در جشن سالگرد باز پس گیری صحرای سینا گفت: پایداری شرط لازم برای ایجاد جامعه مولود است» (الجمهوريت)

- «تجربة توليد کشاورزی دو بار در سال، اقتصاد مصر را حفظ می‌کند» (الأخبار)

- «یک میلیارد پوند برای طرحهای جدید افزایش بهره وری و حل بسیاری از مشکلات ما» (الاهرام)

اخبار منفی در مطبوعات مصر به گونه‌ای مطرح می‌شوند که نشان دهنده دولت برای حل مسائل، فعل است. مثالهای زیر از موضوعات صفحات اول است:

- «مجازات سنگین برای تخلفات» (الاهرام)

- «دو مدیر کل به خاطر تقلب در ساختن دو مدرسه به زندان افتادند» (الاهرام)

- «چند مدیر به دلیل تقلب در واگذاری آپارتمانها و طرح احداث جنگل بازداشت شدند» (الأخبار)

حتی وقتی نویسنده‌گان به مسائل مهم می‌پردازند یا برخی اشتباهات اجرایی را نقد می‌کنند، به گونه‌ای نیست که باعث بی‌آبرویی نظام یا بی‌اعتبار شدن سیاست دولت شود. سردبیر الاخبار می‌نویسد: «... اشتباه یک وزیر، به معنای اشتباه دولت نیست». سرمقاله دیگری در الاخبار از «... کاهش سانسور دولتی مطبوعات» استقبال کرد. در سرمقاله دیگری با عنوان «مسایل سینا حل نشده است»، در الجمهوريت می‌خوانیم: «... یک دوجین از مسایل... نمی‌تواند مانع موفقیتها شود... و نمی‌تواند ارزشها را محور کند. ما باید به خاطر داشته باشیم که این سیناست، سیناستی که وقتی آن را از دست دادیم برایش گرسیتیم. و وقتی آن را باز پس گرفتیم، آغوشمان را به رویش گشودیم و قول دادیم آن را آباد و سرسبز سازیم...».

اگرچه سه روزنامه مصری در روش ارائه اخبار داخلی با هم متفاوت عمل می‌کنند، اما همه آنها به موفقیتهای دولت، اولویت می‌دهند. به عبارت دیگر، آنها توجه اندکی به اخبار مناطق روستایی یا مسایل جامعه شهری - نظری مسایل کارگران - دارند، البته به جز رویدادهایی که در باره فعالیت به انجام رسیده دولت، مانند افتتاح یک بیمارستان جدید یا ایجاد کانونی برای مسئله مسکن باشد. چند موضوع جزیی در باره مسایل روستایی و کارگری که این روزنامه‌ها در جریان مطالعه ما چاپ کرده بودند، با چنان اختیاطی مطرح شده بود که جنبه مخالفت با دولت نداشته باشد.

- «روزن، دمشق و امّان را بدون هیچ شرطی به مذاکره فراخواند» (العمل)
- در صفحات اول یک روز دیگر، موضوع خبری به صورتهای زیر ارائه شده بود:
- «اردن، با تحمیل محدودیتها بی پر فلسطینیان، سازمان آزادیبخش فلسطین را زیر فشار قرار می‌دهد» (السفیر)
 - «شاه حسین خطاب به ریگان: به رسمیت نشانختن PLO توافق را دشوار می‌سازد» (النهار)
 - «ریگان از ملک حسن خواست تا میان شاه حسین و عرفات میانجیگری کند» (العمل)

این نمونه‌های متعدد به اندازهٔ کافی نشان می‌دهد که تعیین جهت گیری روزنامه‌های لبنانی، تقریباً با خواندن دقیق تیترها امکان پذیر است. این کار، از طریق بررسی روش پوشش خبری نیز شدنی است. در زمان مطالعهٔ ما، السفیر به مقاومت در برابر اشغال لبنان توسط اسرائیل، کم توجهی دولت به مناطق زیر نفوذ ناسیونالیستها و به تجاوزات جناح راست نیروهای لبنانی به رهبری حزب فالانژ، اولویت می‌داد. از سوی دیگر، العمل به موقفيت‌های دولت و فعالیتهای نیروهای لبنانی پوشش می‌داد، نقش مقاومت را در برابر اشغالگری اسرائیل کم اهمیت می‌شمرد و به نیروهای ناسیونالیستِ جناح چپ حمله می‌کرد. النهار، با پوشش دادن به فعالیتهای همه گروههای درگیر، موضعی بین‌البان گرفته بود. حمایتش از دولت و جناح راست نیروهای لبنانی، به ویژه در صفحهٔ دوم - که به اخبار داخلی و تفسیرها اختصاص داشت - مشهود بود. با وجود این، بر اخبار مقاومت لبنان در برابر اسرائیل نیز تأکید می‌کرد.

در حوزهٔ اقتصادی و مسائل کارگران، السفیر و العمل، فعالیتهای اتحادیه کارگری و خواسته‌های آنها را منعکس می‌کردند. هر چند، حمایت آنها از اتحادیه کارگری متفاوت بود. العمل از اتحادیه جناح راست حمایت می‌کرد و السفیر از اتحادیه جناح چپ. از سوی دیگر، النهار دیدگاههای اتحادیه صنعتگران و اتاق بازرگانی را دربارهٔ مدیریت ارائه می‌داد.

۴. عربستان سعودی

مطبوعات عربستان سعودی، از این لحاظ که محدودیت مالی ندارند، نسبت به روزنامه‌های سه کشور دیگر عرب متفاوتند. چند منطقه در کشور، روزنامهٔ منتخب دارند و روزنامه‌ها برای توزیع ملى روی منطقهٔ خاص خود متتمرکز می‌شوند. با وجود این، همه روزنامه‌ها از قدرت خاندان سعودی حمایت می‌کنند. دولت همیشه به عنوان

داشتند، زیرا چنین اخباری با دو گروه فعال در صحنهٔ سیاسی لبنان پیوند می‌خورد. واقعیت این است که حمایت یک روزنامهٔ خاص از یک قدرت به خصوص، به معنای استمرار چنین روشی نیست. لبنان برای سالیان متعدد درگیر جنگ بوده است. در این مدت، قدرتهای قدیمی محو شده‌اند و برعی موقعیت خود را تغییر داده‌اند، و این امر، صحنهٔ سیاسی سیار متغیری را ایجاد کرده است. به همین شکل، مطبوعات لبنان نیز جهت گیری سیاسی خود را تغییر داده‌اند. به همین خاطر، سه روزنامه به همان وضعی که در زمان مطالعهٔ ما بودند، نشان داده شده‌اند، زمانی که به خش وسیعی از خاک لبنان در اشغال اسرائیل بود.

سه روزنامهٔ لبنانی انتخاب شده، جهت گیریهای سیاسی متفاوتی را نشان می‌دادند. النهار به گروههای سیاسی لبنانی جناح راست میانه وابستگی نشان می‌داد. النهار با احتیاط از غرب و جناح راست مسیحی «نیروهای لبنانی» حمایت می‌کرد و آشکارا به نفع دولت موضع می‌گرفت (ریس جمهور و نخست وزیر که در زمان مطالعه با هم توافق سیاسی داشتند). النهار همچنین محتاطانه با حضور ارتش سوریه در لبنان مخالفت می‌کرد. از سوی دیگر، السفیر نمایندهٔ گروههای سیاسی Lebanonی جناح چپ و مسلمان بود. السفیر علناً مدافع چپ گرایانهٔ لبنان، نیروهای ناسیونالیست، سوریه و آن دسته از کشورهای عرب بود که موضع شدیدی بر ضد اسرائیل داشتند. السفیر همچنین با غرب و دولت مخالفت می‌کرد. روزنامهٔ سوم، العمل، روزنامهٔ رسمی جناح راست (مارونیهای مسیحی) حزب فالانژیست و وابسته به ریس جمهور است. العمل، قاطعانه از نیروهای Lebanonی جناح راست، غرب و نزدیکی لبنان و اسرائیل حمایت می‌کرد. و مخالفتی شدید با فلسطینیها و کشورهای سوسیالیست داشت.

وفاداری سیاسی روزنامه‌ها به اندازهٔ کافی در گزارش روز، سرمهاله‌ها و مقالات ویژهٔ آشکار بود. اختلاف در جهت گیریها در تیترها دیده می‌شد. برای نمونه، یک موضوع خبری به سه شکل زیر در تیترها ظاهر می‌شد:

- «ترس دمشق از اقدامات اسرائیل»، «اسرائیل: تشدید وضعیت آماده باش در برابر نیروهای سوریه»، «روزن: ما برای مذاکره با سوریه آماده‌ایم» (النهار)

- «ارتشر اسرائیل در آماده باش، اخطار حزب کارگر برای جنگ با سوریه»، «شیمون پرز به بگین: به خاطر خدا برای لبنان تصمیم بگیرید» (السفیر)

- «اسرائیل علیه پیمان شکنیهای سوریه، اخطار کرد»،
4. News Coverage

و از حکومت به شهر و ند متنقل می‌شود. ویژگی خیلی مشخص مطالب روزنامه‌ها، پوشش وسیعی است که به فعالیتهای ورزشی می‌دهند، هر چند حجم زیادی رانیز مطالب آموزشی از جمله هنر، علوم، ادبیات، تاریخ و مذهب شامل می‌شود. روزنامه‌ها، تعداد زیادی سرگذشت و شرح حال اشخاص، در شکل مصاحبہ با ستاره‌های سینما، نویسندها و دیگر چهره‌های مشهور دارند.

اخبار خارجی این مطبوعات، ابتدا به جهان عرب می‌پردازد. در زمان این مطالعه، اخبار خارجی، عمده‌تر به مسئله فلسطینیها و بی سروسامانی آنها در لبنان، و جنگ ایران و عراق پوشش می‌داد. روزنامه‌ها همچنین روی اخبار منطقه خلیج (فارس)، و موضع رسمی عربستان سعودی در همه گزارش‌های خارجی تأکید می‌کردند.

هر سه روزنامه در پوشش خبری، کاملاً مشابهند، به جز اینکه ایام روزیم روی منطقه الدمام- جایی که متشر می‌شود- متمرکز است، مانند *الریاض* یا *الجزیره* که در پایتخت- یعنی ریاض- دیده می‌شوند. ایام همچنین ضعیفترین سرمقاله‌ها را دارد و معمولاً به موضوعاتی نظر بهداشت و دانش و دیگر مطالب غیرسیاسی می‌پردازد. از سوی دیگر، سرمقاله‌های *الریاض* و *الجزیره* اساساً سیاسی است.

یافته‌ها

تحلیلی از محتوای مطالب نشان می‌دهد که اخبار داخلی در روزنامه‌های چهار کشور عرب کمتر از نیمی از کل فضا را در بر می‌گیرد، به جز روزنامه‌های لبنان که به خاطر جنگ داخلی، ۶۳ درصد کل است (جدول ۱). در مقایسه با مطالعه‌ای که بعدتر و در دوران با ثبات تری روی مطبوعات لبنان صورت گرفت، اخبار داخلی تنها ۴۸ درصد از کل فضا را پوشش می‌داد، اخبار خارجی ۳۰ درصد را اشغال می‌کرد و آگهیها ۲۲ درصد بقیه را، که این نتیجه شبیه سه کشور دیگر است.^(۱)

در مقایسه کمی، تفاوت اصلی میان روزنامه‌های عربی، در مقدار فضای اختصاص داده شده به آگهیها و اخبار خارجی است. روزنامه‌های مصری به طور متوسط ۴۲ درصد فضا را به تبلیغات و ۱۰ درصد را به اخبار خارجی اختصاص می‌دهند. در کل، اخبار خارجی معمولاً فدای آگهیها می‌شوند.

مطالعه همچنین نشان می‌دهد که بیش از ۲۰ درصد فضای اختصاص یافته به مطالب داخلی را «ستونهای ثابت» اشغال می‌کنند. بیشتر این ستونها، حاوی موضوعات خاصی مانند ورزش، هنر و دانش است (جدول ۲ و ۳).

دولت اعلیٰ حضرت پادشاه معرفی می‌شود. مطبوعات عربستان سعودی مانند کشورهای دیگر، روش تلفیق خبر و نظر را دنبال می‌کنند. هر چند نوشهایها و تصویرهایشان به نسبت روزنامه‌های مشابه در کشورهای عربی، فراوانتر است، اما ضعیف هستند. گزارش‌های خبری اساساً اختصاص دارد به موقفيتهای دولت در داخل و آن دسته از فعالیتهای خارجی که سیاستهای عربستان سعودی را تأیید می‌کنند. اندازه روزنامه‌های عربستان سعودی از روزنامه‌های سه کشور دیگر عرب بزرگتر است و بنابراین، فضای بیشتری برای پرداختن به جزییات، به ویژه پوشش اخبار داخلی، دارند. یک رویداد، گاه در چند صفحه مطرح می‌شود. برای مثال، موضوع بودجه تقریباً تمام صفحات اول و چندین صفحه داخلی سه روزنامه مورد بررسی را پوشانده بود. تیترهای صفحات اول، شبیه تیتری بود که در ایام آمده بود: «بودجه رفاهی: اعلیٰ حضرت با اعداد و ارقام از دستاوردهای توسعه سخن می‌گوید». ایام همچنین مطلبی در همین مورد داشت با این مضمون که: «چه تدبیر اندیشمندانه‌ای، زیرا نیکبختی کشور و مردم را مد نظر دارد...».

بیشتر اخبار داخلی در مطبوعات عربستان و حتی اخبار تجاری و اقتصادی، به موقفيتهای دولت و اقدامات خاندان سلطنتی اختصاص داشت. برای نمونه، تیترهای زیر را انتخاب کرده‌ایم:

● «تصمیمات هیئت وزیران، افتخاری را نصیب پیمان کاران سعودی کرد» (*الجزیره*)

● «تصمیم هیئت وزیران برای توسعه بخش پیمانکاری ملی، سند عنایت خاص اعلیٰ حضرت پادشاه به پیمانکاران سعودی است» (*الریاض*)

● «طرحهای عظیم توسعه منطقه دمام: تخصیص مبالغ هنگفت و پروره‌های بزرگ، بازتاب علاقه اعلیٰ حضرت پادشاه به این منطقه است» (*الیوم*)

مطبوعات عربستان سعودی از دولت انتقاد نمی‌کنند، اما نامه‌های خوانندگانی که تقاضایی از مستولان دارند، چاپ می‌شود. این خواسته‌ها با تقدیر از مستول شروع می‌شود و به درخواست برای توجه کردن به موضوع مورد نظر می‌انجامد. مطبوعات اگر انتقادی داشته باشند، از شهروندان عربستان سعودی خواهد بود، نه از مستولان. برای مثال، *الریاض* یک صفحه کامل به این موضوع پرداخته بود: «۷۵ هزار خدمتکار، راننده و آشپز در خانه‌های ما. آیا ما به این کارگران نیاز داریم؟».

در نگاهی عمومی، مضمون مطبوعات عربستان سعودی، آموزشی است تا اطلاعاتی. اخبار از بالا به پایین،

جدول شماره ۱ محتوای کلی روزنامه های مورد بررسی

• جدول شماره ۲ محتوای اخبار داخلی روزنامه های مورد بررسی

النحوين		V	N*	A*	T	Z	NA	الشعب
	%	%/%	TA/T%	%/%	%/%	%/%	DT/PA%	
197A	٢٣	٦٩٨	٧٧	-١٠٤	-١٢٥٣			مصر
	٢٣%	٦٩٨%	٧٧%	٥٤%	٥٤٧%			
AT	١٧٢	٦٣	٦٣	٦٧	٦٣			الاهرام
	١٧٢%	٦٣%	٦٣%	٥٤%	٥٤٧%			
EVA	١٣٢	٥٥٤	٦٣%	٦٣%	٥٣٤			المصري
	١٣٢%	٥٥٤%	٦٣%	٥٣%	٥٣٤%			
EW	١٣٢	٣١٢	٦٣%	٦٣%	٣١٢			الاخبار
	١٣٢%	٣١٢%	٦٣%	٣١%	٣١٢%			
EPT	٢٦٧	٣٤٦	٢٦٧	٢٦٧	٣٤٦			بيان
	٢٦٧%	٣٤٦%	٢٦٧%	٣٤٦%	٣٤٦%			
٢٢٨	١٠	٢٦١	—	١٠٠	٢٨٢٦			النهار
	١٠%	٢٦١%	—	٧٤%	٧٤٥%			
EAA	١٢	١٤٦	—	٥٣%	٨٠٤%			انسپر
	١٢%	١٤٦%	—	٣٣%	٦٠٩			
VET	١٢	١٤٦	—	٧٦%	٧٦٨%			الصل
	١٢%	١٤٦%	—	٣٣%	٦٦٤			
AEF	١٢	١٤٦	—	٧٦%	٧٦٥%			عربستان سمردی
	١٢%	١٤٦%	—	٣٣%	٦٦٤%			
٢٢٣	٩٦	٦٦٨	٧٨٦	٦٧٧	١٧٥٦			اليوم
	٩٦%	٦٦٨%	٧٨٦%	٦٧٧%	١٧٥٦%			
EDR	١٢٦	١٩١	١٠٥	٤٠	٧٧			الجريدة
	١٢٦%	١٩١%	١٠٥%	٣٦%	٥٧٢%			
EZA	١٣	٩٣	١٠٢	٥٣	٩٣			الرياض
	١٣%	٩٣%	١٠٢%	٣٦%	٩٣٥			
AFF	٢٤٧	٧٩	٩٦%	٨٦%	٨٦%			

نسبت تعداد کم عنایوین و مقدار اندک فضایی که در روزنامه‌های سه کشور به تفسیرها و سرمقاله‌ها اختصاص یافته بود (جدول ۲ و ۳)، ممکن است این شباهه را ایجاد کنند که آنها عقیده خاصی ندارند. در حالی که بر عکس، مطبوعات عرب غالباً مطبوعاتی جهت دار هستند، اما همان طور که قبل اشاره کردیم، این گرایشها در بطن گزارش‌های خبری مستتر است. به علاوه، از لحاظ ترکیب نظر با خبر، مطبوعات عربستان سعودی بیشترین فضا را به تفسیرها و سرمقاله‌ها اختصاص می‌دهند.

در تفسیرها و سرمقاله‌های بلند مطبوعات عربستان سعودی، تحلیل اخبار وجود ندارد، بلکه در آنها به مردم بصیرت می‌شود که از خاندان حاکم تجلیل کنند، یا موقفيتهای علمی را برمی‌شمرند. از سوی دیگر، روزنامه‌الجزایر تقریباً سرمقاله ندارد. می‌توان این گونه تبیین کرد که این به خاطر قطع کوچک روزنامه و آموزشی بودن بیشتر موضوعات داخلی است، تا خبری بودن آنها. روزنامه‌های مصری و لبنانی - به استثنای **الجمهوریت مصر** - تفسیرها و تحلیلهای خوبی ارائه می‌کنند، با این تفاوت که مطبوعات مصر، خط قدرت مرکزی را دنبال می‌کنند، و روزنامه‌های لبنان، بیشتر، از دولت انتقاد می‌کنند، هر چند هر کدام به یک قدرت سیاسی و استهاند.

مطبوعات عربستان سعودی، همچنین بیشترین مقدار «نامه به سردبیر» را دارند. پس از آن، الجزاير قرار دارد و سپس مصر. مطبوعات لبنان چنین بخشی را ندارند که این نیازمند تبیین است. برخلاف غربیها، اعراب روزنامه‌ها را «زمینه‌ای برای تبادل افکار» نمی‌دانند، و دلیل اندک بودن بخش نامه به سردبیر» - که عقایدی را بیان یا اخبار را تفسیر می‌کند -، همین است. بیشتر نامه‌ها چنان که ما دیده‌ایم، از روزنامه به عنوان وسیله بیان شکایته‌ای شخصی استفاده می‌کنند.

آنچه مطرح است، این است که اعراب با مفهوم نوین و غربی بوروکراسی بیگانه‌اند. آنها شیوه سنتی بیان مستقیم مسائل شخصی را به بالاترین مرجع قدرت ترجیح می‌دهند. برای عرب اهل سعودی هنوز غیر عادی نیست که برای حل یک دعوا با شخصی دیگر یا دولت، مستقیماً به شاه مراجعه کند. اما با دلایلی آشکار، این روند در یک جامعه جدید عربی بسیار دشوار شده است. زیرا غالب شهروندان امروزه معتقدند که روزنامه‌ها و سیله‌ای هستند که با آن یا از طریق آن مسائلشان بیان می‌شود. به همین خاطر، در مطبوعات عربستان سعودی آن روزنامه که به قدرت نزدیکتر است، بیشترین تعداد نامه را دریافت می‌کند. درست در مقابل، مطبوعات لبنان که از قدرت حاکم فاصله

به خاطر ماهیت انقلابی رژیم الجزایر بر مطبوعات این کشور نظارت می‌شود و برنامه‌ریزی آن از بالاست. این می‌تواند توضیحی باشد که چرا ۲۱ درصد از اخبار داخلی روزنامه‌الجزایر، از منابع دولتی نقل می‌شود. از سوی دیگر، مطبوعات عربستان سعودی برای ثبت وضع موجود است و کاملاً با خاندان حاکم مرتبط‌اند. گرچه نقش آنها هدایت شده است و وابستگی آنها به منابع دولتی، بیشتر از مطبوعات مصر و لبنان می‌باشد، اما این وابستگی (۹/۴) درصد، خیلی کمتر از مطبوعات الجزایر است.

عمده اخبار داخلی در مطبوعات عرب، غالباً از پایتخت، و دیگر شهرها و شهرستانها ریشه می‌گیرد (جدول ۵). رویدادهای مناطق روستاوی، کمتر امکان چاپ پیدا می‌کنند، به خصوص در مصر و لبنان: کمی بیش از ۱۰ درصد کل اخبار داخلی در دو کشور دیگر، موضوع کاملاً متفاوت است. در حالی که به نسبت، موضوعات اخبار روستاوی در روزنامه‌الجزایر بیشتر از مصر و لبنان است، بیش از نیمی از اخبار داخلی به کل کشور بر می‌گردد. این نکته برای نشریه‌ای که از بالا برنامه‌ریزی می‌کند تا در کل

می‌گیرند، اساساً هیچ نامه‌ای به سردبیر ندارند. یافته‌ها نشان می‌دهد که ۶۱/۳ درصد منابع اخبار داخلی در روزنامه‌های عربی، خبرنگاران روزنامه‌ها هستند (جدول ۴). این رقم در واقع بیشتر است، زیرا عادت عمومی این است که منابع اخبار داخلی را مشخص نمی‌کنند. نویسنده‌ها صرفاً برای گزارش‌های خبری و تفسیرهای اصلی، پول می‌گیرند. منابع ۳۵/۴ درصد از موضوعات داخلی مشخص نشده‌اند. این نکته حائز اهمیت است که منابع خارجی تأثیر ناچیزی در تهیه اخبار داخلی دارند. تنها ۲ درصد کل اخبار داخلی از منابع خارجی است. مطبوعات لبنان، نسبت به مطبوعات کشورهای دیگر بیشتر به منابع خارجی برای اخبار داخلی تکیه می‌کنند (۴/۲ درصد).

این واقعیتی است که لبنان، «باز» ترین کشور مورد مطالعه و غرب گرفتارین آنهاست. روزنامه‌الجزایر، از منابع خارجی استفاده نمی‌کند. زیرا آژانسهای خبری خارجی، امکان دسترسی مستقیم به روزنامه‌ها را ندارند، و مطالب آنها از طریق آژانس خبری رسمی الجزایر دریافت می‌شود، سپس این آژانس خودش آنها را انتشار می‌دهد.

جدول شماره ۳
محتوای مطالب داخلی روزنامه‌ها (میانگین بر حسب سالیان متوسط)

الجمع	الشعب	الاهرام	الجمهوريات	الأخبار	لبنان	النهار	السفر	العمل	عربيستان سعودي
۲۱۲۰	—	۵۱۴/۲	۲۲/۲٪	۱۱۲٪	۵۱٪	۳۷/۵	۱۷٪	۱۴۰۴/۲	۸۸/۷٪
		۲۲/۲٪		۵۲٪		۱/۸٪		۹۸/۷٪	
	۲/۲٪		۲۵/۰٪	۴/۳٪		۱۲/۶٪		۵۵/۹٪	
۲۲۶۶	۵۵/۵	۹۱۳/۲	۱۵۷/۲	۷۷۰/۰	۱۵۶۹/۶	۲۲/۲٪	۴۰/۳٪	۱۰/۴٪	الجزایر
	۱/۶٪	۲۶/۳٪	۴/۰٪	۲۰/۱٪	۲۰/۴٪				
	۲۲/۵	۷۹۹/۵	۴۰/۷	۳۷/۶	۲۰/۱٪				
۲۱۱۳	۰/۷٪	۲۵/۷٪	۱/۰٪	۶/۰٪	۶/۰٪				الاهرام
	۱۰۵/۲	۹۷۱/۲	۲۰۷/۲	۳۷۶/۲	۲۲۸۵/۲				
۴۱۴۵	۲/۷٪	۲۳/۴٪	۶/۲٪	۹/۱٪	۵۷/۵٪				الجمهوريات
	۰/۴٪	۱۵/۳٪	—	۱۱/۳٪	۷۳/۰٪				
	۵٪	۴۳۹/۰		۴۲۸/۷	۲۲۹۸/۰				
۲۲۷۱	۰/۱٪	۱۲/۴٪	—	۱۳/۱٪	۷۳/۴٪				الأخبار
	۱۸٪	۶۷۰/۸		۲۸۱/۰	۲۴۳۴/۲				
۲۴۰۵	۰/۰٪	۱۹/۷٪	—	۸/۰٪	۷۱/۰٪				لبنان
	۱۸٪	۴۹۱/۰		۴۷۶/۰	۷۸۱۷/۹				
۲۸۰۴	۰/۰٪	۱۲/۹٪	—	۱۲/۰٪	۷۴/۱٪				
	۲/۱٪	۹/۰/۸٪	۹/۱٪	۲۱۸٪	۴۶/۴٪				
۴۱۲۹	۴۶/۹	۷۷۷/۴	۲۹۵/۹	۶۱۲/۶	۲۲۴۶/۴				اليوم
	۱/۱٪	۱۷/۶٪	۹/۶٪	۱۴/۸٪	۵۶/۸٪				
	۱۳۹/۱	۱۳۹۵/۴	۷۰/۸٪	۱۲۰۶/۰	۲۸۸۲/۰				
۴۳۲۱	۲/۰٪	۲۲/۱٪	۱۱/۲٪	۱۹/۰٪	۴۵/۶٪				الجزيرة
	۱۰۱/۱	۱۱۲۸/۰	۲۳۲۲/۸	۱۵۴/۰٪	۲۱۸۲/۶				
۵۲۴۵	۲/۸٪	۲۱۸٪	۶/۲٪	۲۸/۸٪	۴۰/۰٪				الرياض
۴۱۱۹	۱/۰٪	۷/۰/۷٪	۰/۰٪	۱۰/۰٪	۵۰/۰٪				

• جدول شماره ٤- متابع اخبار داخلی - تعداد واحد

کشور شناخته شود، قابل درک است. و اگر چه مصر نسبت به الجزایر رژیمی کمتر ایدئولوژیک می‌باشد، اما بر تسامیریزی جهت دار آن از لبنان و عربستان سعودی شدیدتر است. بر این اساس، درصد بالایی از اخبار داخلی مصر به کشور به عنوان یک کلیت، توجه می‌کنند (۳۷٪/۲). درصد مطبوعات لبنان که در کشوری به لحاظ سیاسی تقسیم شده چاپ می‌شوند، کمترین درصد اخبار داخلی را- که به کشور به عنزان یک کل پوشش می‌دهند - داراست (۹٪/۱۲). از سوی دیگر، مطبوعات عربستان سعودی بالاترین درصد اخبار داخلی مربوط به مناطق روستایی را دارند. این می‌تواند ناشی از آن باشد که مطبوعات به عنوان خدمتگزار خاندان حاکم و سران قبایل و فادار که بسیاری از

آنها در روستاهای سکونت دارند، شناخته می‌شوند.
تحلیل دیگری از اخبار داخلی نشان می‌دهد که از نظر پوشش موضوعی، «خدمات اجتماعی» عموماً در بالاترین رده قرار می‌گیرد، یعنی با توجه به تعداد عناوین و میزان فضای (جدول ۶ و ۷). پس از آن، مسایلی همچون بهداشت، سواد و مسکن زیر این عنوان قرار می‌گیرد. موضوعات آموزشی در زمینه هنر و دانش، از نظر تعداد عناوین و میزان فضای در رده بعدی قرار دارد. این روال با موضوعات اقتصادی و

جدول شماره ۶- موضوع اخبار داخلی - بر حسب سال

جدول شماره ۷- موضوع اخبار داخلی - بر حسب تعداد واحد

ورزشی دنبال می شود.

ترتیب بالا، برای کل مطبوعات عربی صادق است، اما تفاوت‌های مشخصی برحسب نوع حکومتها در چهار کشور وجود دارد. کشورهای با رژیم‌های سوسیالیستی (الجزایر و مصر)، به اخبار اقتصادی اولویت می‌دهند. الجزایر، که انقلابی تر از مصر است، مطبوعاتش فضای بیشتری به موضوعات اقتصادی می‌دهند. مطبوعات الجزایر، عناوین اجتماعی اندکی دارند، در حالی که مطبوعات عربستان سعودی با نظام حکومتی سنتی تر و مخالف سوسیالیسم، کمترین فضا را به عناوین اقتصادی و بیشترین فضا را به موضوعات اجتماعی می‌دهند. تقریباً موضوعاتی که به احزاب سیاسی یا گروههای غیر از احزاب و گروههای خانواده حاکم اشاره دارند، دیده ننمی‌شود.

● روزنامه‌های مصری

به طور متوسط ۴۲ درصد

فضارا به تبلیغات

و ۱۰ درصد را به اخبار خارجی اختصاص می‌دهند

و در کل، اخبار خارجی معمول‌آفدادی آگهیها

می شوند.

• مطبوعات عرب،

جهت دارند و نظر را ما خواهیم

تلفیق می کنند،
اما

نظر قدرت سیاسی
نه عame مردم.

البيان	البيان	البيان
١٩٦٧	١٩٦٧	١٩٦٧
١٩٦٨	٢٢	البيان
١٩٦٩	١٩٦٩	١٩٦٩
١٩٧٠	٢٥/٦	١٩٧٠
١٩٧١	٢٣	البيان
١٩٧٢	١٩٧٢	١٩٧٢
١٩٧٣	٤٠٠	البيان
١٩٧٤	١٩٧٤	١٩٧٤
١٩٧٥	٢٢	البيان
١٩٧٦	١٩٧٦	١٩٧٦
١٩٧٧	٤٠٠	البيان
١٩٧٨	١٩٧٨	١٩٧٨
١٩٧٩	٢٢	البيان
١٩٨٠	٢٣	١٩٨٠
١٩٨١	٢٣	البيان
١٩٨٢	٢٣	١٩٨٢
١٩٨٣	٢٣	البيان
١٩٨٤	٢٣	١٩٨٤
١٩٨٥	٢٣	البيان
١٩٨٦	٢٣	١٩٨٦
١٩٨٧	٢٣	البيان
١٩٨٨	٢٣	١٩٨٨
١٩٨٩	٢٣	البيان
١٩٩٠	٢٣	١٩٩٠
١٩٩١	٢٣	البيان
١٩٩٢	٢٣	١٩٩٢
١٩٩٣	٢٣	البيان
١٩٩٤	٢٣	١٩٩٤
١٩٩٥	٢٣	البيان
١٩٩٦	٢٣	١٩٩٦
١٩٩٧	٢٣	البيان
١٩٩٨	٢٣	١٩٩٨
١٩٩٩	٢٣	البيان
١٢-١٩	٢٣	البيان
١٣-١٩	٢٣	البيان
١٤-١٩	٢٣	البيان
١٥-١٩	٢٣	البيان
١٦-١٩	٢٣	البيان
١٧-١٩	٢٣	البيان
١٨-١٩	٢٣	البيان
١٩-١٩	٢٣	البيان
٢٠-١٩	٢٣	البيان

• جدول شماره ۹- تصویر در اخبار داخلی

دستورات سیگنال مساله داشته‌اند. آنها

جدول شماره ۸- عاملین ایجاد اخبار داخلی- تعداد واحد

نمی شود. روزنامه های مصر و لبنان بر جرایم جامعه شهری تأکید می کنند و روزنامه های مصر، برای آن فضای بیشتری را در نظر می گیرند. به مسایل آب و هوانیز به ندرت در مطبوعات عرب توجه می شود، همچنین عنوانی که به مسایل دانشجویی اشاره دارند.

طبقات اجتماعی و گروههای صاحب نفوذ، عاملان اصلی ایجاد خبر در بیشتر (۶۹/۵ درصد) موضوعات و اخبار داخلی اند (جدول ۸). اما این موضوعات، به گونه ای طرح می شوند که مطلوب قدرتهای موجود باشد، به طور مثال: خدمات اجتماعی، کمکهای دولت و غیره. در دسته دوم موضوعات داخلی، دولت، عامل اصلی است. پیوندهای خارجی یا گروهها، در رده سوم و چهره های سیاسی، در رده چهارم قرار می گیرند.

وابستگی زیاد جهان عرب به خارج، توضیحی است بر این نکته که چرا پیوندهای یا گروههای خارجی، عامل اصلی ایجاد خبر در تعداد زیادی از عنوانین خبری داخلی است. لبنان، که بازترین و وابسته ترین کشور به خارج است، عامل اصلی بیش از $\frac{1}{3}$ موضوع اخبار داخلی مطبوعات اشخاص خارجی هستند. مصر، که در تلاش برای غلب بر مسایل اقتصادی، سیاست درهای باز را دنبال می کند، در $\frac{1}{5}$ موضوعات داخلی مطبوعات، اشخاص خارجی به عنوان عامل اصلی طرح می شوند.

اغلب در مطبوعات لبنان، چهره های سیاسی، عاملان اصلی ایجاد خبرند. این امر، به لحاظ پیوند نزدیکی که مطبوعات این کشور با دسته بندی های سیاسی دارند، تعجب آور نیست.

همچنین طبیعی است که در اخبار داخلی مطبوعات لبنان (کشوری از هم گسیخته به سبب مسایل فرقه گرایی)، بالاترین درصد عاملان اصلی خبر را، فرقه ها ایجاد می کنند (۱۰/۶ درصد).

تفکیک دسته بندی عاملان اصلی به ملی و شهری و روستایی، نشان می دهد که عوامل ملی، در اخبار داخلی، غالب است. پس از آن، عوامل شهری و سپس عوامل روستایی قرار می گیرند: با کمی بیش از ۱۰ درصد موضوعات، عوامل ملی در نیمی از موضوعات داخلی دو رژیم سوسیالیست حضور می یابند (در الجزایر ۵۵/۵ درصد و در مصر $\frac{3}{4}$ درصد).

به طور خلاصه، از تحلیل روزنامه های چهار کشور عرب، برداشت های عمومی زیر استنبط می شود:

۱. مطبوعات عرب در پوشش دادن به رویدادهای داخلی، در وهله اول بر خبرنگاران خود متکی هستند و منابع خارجی در این عرصه نقش مهمی ندارند. گرچه منابع

کشور	روزنامه	دولت	احزاب سیاسی خارجی	گروههای اجتماعی	فرقه ها	قویت ها	شخصیت های اجتماعی	الطباطبایی
الشیخ	الشعب	-	-	-	-	-	-	۲۲/۶%
الاهرام	الطباطبایی	۴۰	۱۶۰	۷۹/۷%	۷۹/۷%	۷۹/۷%	۷۹/۷%	۷۷/۷%
الجمهوریت	الطباطبایی	۱۷	۲۱	۱۹/۳%	۱۹/۳%	۱۹/۳%	۱۹/۳%	۲۱/۳%
الأخبار	الطباطبایی	۲۶	۲۵	۲۱/۳%	۲۱/۳%	۲۱/۳%	۲۱/۳%	۲۱/۳%
النهار	الطباطبایی	۲۲	۲۲	۲۰/۹%	۲۰/۹%	۲۰/۹%	۲۰/۹%	۲۰/۹%
السر	الطباطبایی	۲۱۲	۲۱۲	۲۰/۹%	۲۰/۹%	۲۰/۹%	۲۰/۹%	۲۰/۹%
العمل	الطباطبایی	۲۲۲	۲۲۲	۲۰/۹%	۲۰/۹%	۲۰/۹%	۲۰/۹%	۲۰/۹%
اليوم	الطباطبایی	۹۹	۱۲۷	۱۱/۷%	۱۱/۷%	۱۱/۷%	۱۱/۷%	۱۱/۷%
الجريدة	الطباطبایی	۷۰	۱۱۲	۱۰/۷%	۱۰/۷%	۱۰/۷%	۱۰/۷%	۱۰/۷%
الرياض	الطباطبایی	۱۰۸	۱۰۸	۱۰/۷%	۱۰/۷%	۱۰/۷%	۱۰/۷%	۱۰/۷%
بيانکن	الطباطبایی	۲۰/۷%	۲۰/۷%	۱۰/۷%	۱۰/۷%	۱۰/۷%	۱۰/۷%	۱۰/۷%

دولتی در مطبوعات نظامهای ایدئولوژیک (الجزایر) و پادشاهی (عربستان سعودی) در مقایسه با نظامهای دیگر نقش بیشتری دارند.

۲. مطبوعات عرب، مطبوعات جهت داری ^۵ هستند. آنها نظر را با خبر تلفیق می کنند، اما نظر قدرت سیاسی نه عامة مردم.

۳. مناطق روستایی، پوشش خبری انکی دارند و توجه خبری، بر حوادث شهرها متمرکز است. در نظامهای سوسیالیست، به کل کشور توجه بیشتری می شود.

۴. خدمات اجتماعی، ورزش، مسایل اقتصادی و هنر و دانش، عمومی ترین موضوعات مطبوعات عرب است.

۵. طبقات اجتماعی و گروههای صاحب نفوذ (هم سود)، عاملان اصلی عمدۀ ترین موضوع اخبار داخلی هستند. دولت اشخاص خارجی و گروهها در رده های بعد قرار می گیرند.

نتایج

مؤسسه های مطبوعاتی در این چهار کشور عرب، تا چه حد می توانند خود را در نقش یک نگهبان و مراقب نشان دهند؟ سؤال را به این شکل مطرح کنیم: این روزنامه ها تا چه حد سوء استفاده های از قدرت را در کشورهای خود افشا

زمینه هنر و علوم توجه زیادی دارند. بنابراین، روزنامه ها مطالبی را به مردم ارائه می دهند که نقش مقامات را مهم جلوه دهد و مردم را از سیاست دور نگه دارد.

در لبنان، که مؤسسه‌های مطبوعاتی آن زیر نظارت قدرت حاکم نیستند، روزنامه‌ها به سیاست داخلی بیشتر از خدمات اجتماعی توجه دارند. اما نسبت به سایر سیستمهای مطبوعاتی که در اینجا بررسی شد، سهم «منافع خارجی و گروهها» و «چهره‌های سیاسی» به عنوان عاملان ایجاد خبر در مطبوعات لبنان بیشتر است.

با وجود این، علی‌رغم تفاوتهایی که میان نظام مطبوعاتی چهار کشور وجود دارد، هیچ کدام مسائل مردم کوچه و بازار را بیان نمی‌کنند و برای جلب مشارکت مردم در روابط اجتماعی، تلاش نمی‌ورزند. بنابراین، غالب جامعه شهربی از فعالیتهای سیاسی دور می‌مانند. بیشتر خوانندگان، نمی‌توانند در روزنامه‌هایی که مشتری آن هستند، درباره مسائل روز چیزی پیدا کنند. گرچه خواننده‌ی عادی از آنچه که در کشور اتفاق می‌افتد، با خبر می‌شود، اما به کنه مطلب پی نمی‌برد. نظامهای مطبوعاتی مختلف، توجه خوانندگان عادی را از واقعیت اجتماعی و امور سیاسی به مسائلی حاشیه‌ای معطوف می‌کنند که معمولاً مهم نیستند و یا صرفاً به قدرتی که در خدمت آن هستند، مربوط می‌شود. این مؤسسه‌های مطبوعاتی، از دید نفع قدرت مرکزی به مردم می‌نگرند. آنها نه بر ضد سوء استفاده از قدرت موضعی گیرند، نه خواسته‌های مردم را بیان می‌کنند و نه نیازهای

پردم حق دارند در باره نیازهای خود اطلاعاتی داشته باشند، و رسانه‌ها نیز باید متقابلاً به این نیاز جامعه پاسخ گویند. اما نظامهای مطبوعاتی در چهار کشور مورد بررسی، این: گونه عما، نم کنند.

مؤسسه‌های مطبوعاتی عرب، نمی‌توانند در توسعه جوامع خود مشارکت کاملی داشته باشند، مگر آنکه اجازه دهند خوانندگاشان «صدای‌های متفاوت را (بشنوند)» صدای‌هایی که نه از بالا، بلکه در ارتباطات افقی جامعه ایجاد شود.

می‌کنند؟ تحلیل انجام شده، جهت گیری مطبوعات و ارتباط آنها با محدودیت ساختارهای قدرت را نشان داده است. در سه کشور، مطبوعات در خدمت قدرت سیاسی حاکم هستند. این قدرت در الجزایر، حزب سوسیالیست انقلابی، در مصر، رئیس جمهور یک جمهوری سوسیالیستی، و در عربستان سعودی خانواده سلطنتی است. مطبوعات در کشور چهارم، یعنی لبنان، بیشتر در خدمت قدرتهای سیاسی است تا دولت.

در هر چهار کشور، مؤسسه‌های مطبوعاتی عموماً جهت‌گیری مردمی ندارند. آنها از بالا به پایین عمل می‌کنند، و عکس آن زمانی ممکن است که تمایلات مردمی با قدرت سیاسی، تضادی نداشته باشد.

یافته‌ها همچنین نشان می‌دهند که نوع نظام بر محتوای روزنامه‌ها مؤثر است. بنابراین، نظام می‌تواند بر دیدگاه‌های عمومی و ارزش‌های اجتماعی تأثیر بگذارد. برای مثال، مؤسسه‌های مطبوعاتی در نظامهای سوسیالیستی و سلطنتی نسبت به انعکاس آن دسته از اخبار داخلی که خدمات اجتماعی عرضه شده توسط دولت را نشان می‌دهند، جهت‌گیری خاصی دارند. از سوی دیگر، آنها اخبار سیاسی کمی را ارائه می‌دهند، اما به موضوعات آموزشی در

این مقاله از منبع زیر توجه شده است: